ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

26 квітня 2017 року
№ 4 (04)

Свято на природі і на городі

Перше травня пов'язане з різними подіями для різних поколінь. Старше добре пам'ятає грандіозні демонстрації, коли всі - дорослі і діти - з прапорами і транспарантами йшли дружними колонами, як лунали веселі пісні, а після демонстрації всі відправлялися на береги річок, в гайки, щоб там, на лоні весняної природи відзначити Міжнародний день солідарності трудящих усіх країн.

Молодь вже знає Перше травня як Свято весни і праці пострадянського періоду.

Таким - неполітичним - Свято весни і праці відзначається сьогодні в багатьох країнах, наприклад, Австрії, Іспанії, Англії.

Для нинішнього і наступних поколінь Перше травня буде асоціюватися з квітучими садами, п'янким запахом землі і трави, співом птахів. З розмаєм її Величності Природи! Чимало родин, особливо міських, потягнуться у ці дні до скверів і парків, до лісу, щоб відсвяткувати торжество квітучої весни на свіжому повітрі.

А ось у селян зазвичай більше турбот у ці дні. Їх свято покличе до роботи. Комусь, можливо, потрібно полагодити огорожу, під якою вже буяють барвисті квіти, хтось візьметься за лопату, щоб посадити картоплю, а хтось піде боротися із шкідниками саду чи городу.

Ось такий нині Першотравень!

До речі

Нашому сучасникові може здатися, що назва місяця «май» для української мови не характерна. Насправді це не так. Накличка ця відома ще давнім русичам. Наші вітчизняні пам'ятки XII століття фіксують її лише в цьому значенні.

Що б там не було, але слово «май» міцно закріпилося і в нашій мові. Сучасне поняття маївок також іде з давнини. Колись обряди, які організовували серед природи, так і називалися - маївки, що ідентифікувалися з однойменним місяцем (детальніше читайте стор.8).

Оскільки в Україні відбулася «націоналізація» місяців, то найбуйніший весняний період назвали «травнем». До речі, близькі за походженням назви і в багатьох інших слов'янських народів.

У владних коридорах

На виплату під сім відсотків?

Дрібні фермери після відкриття земельного ринку в Україні зможуть купувати землі державної власності у розстрочку, що дасть змогу їм поступово виплачувати вартість ділянки протягом 10-15 років під сім відсотків річних.

Як повідомив директор департаменту землеустрою, використання та охорони земель Державного агентства з питань геодезії, картографії та кадастру Олександр Краснолуцький в ході конференції в Києві, відповідна норма передбачена в законопроекті про обіг сільськогосподарських земель. «Держава продаватиме землю, і дрібний фермер зможе отримати розстрочку платежу... Він зможе отримати розстрочку на 10-15 років під 7 відсотків річних. І фактично за 10 років, замість того, щоб платити орендну плату, виплачуватиме вартість своєї ділянки, після чого отримає її у власність», - сказав Краснолуцький.

Нині Міністерство аграрної політики і продовольства спільно з Держкадастром, залучивши ряд експертів, займається детальною розробкою даного законопроекту. Незабаром текст документа буде опублікований на сайті Мінагропроду.

Рішуча альтернатива

Кожному - по паю

Уряд України має розпаювати сільськогосподарські землі, а не продавати олігархам. Про це в ефірі програми на телеканалі «112 Україна» заявив народний депутат, голова парламентського підкомітету з прав людини Вадим Рабінович.

Він розповів, що в терміновому порядку зареєстрував проект закону про справедливий перерозподіл сільськогосподарської землі. «Замість того, щоб продавати землю (у нас залишилося 12 мільйонів гектарів державної землі), розпаювати її всю негайно. Тому що інакше вони все продадуть», - переконаний нардеп.

Рабінович також пояснив, що буде означати розпайовування землі для українців. «Кожна людина в нашій країні, від маленького до великого, отримає 30 додаткових соток. На цих 30 сотках, котрі, як вони кажуть, хочуть у нас купити, людина може лише сіяти-орати або здати їх в земельний банк, і тоді родина на кожну людину отримує приблизно еквівалент трьох тисяч доларів», - підкреслив глава підкомітету Верховної Ради з прав людини.

Врятуймо землю!

Для одних земля – важкі мозолі,
Кров'ю, потом зрошений врожай,
Дні і ночі у безмежнім полі,
Щоб яснів, як сонце, коровай.
Для других земля – то шлях до мрії:
Черговий в офшорах мільйон,
І маєток у чужій країні,
Й, може, навіть із золота батон.
Для одних земля – мов Бог на небі,
Недарма зовуть її свята.
Знають - не треба нею торгувати,
Бо матір гріх то продавати.
Для других земля – то діаманти,
Тільки б встигнуть більше захопить.
Потім можна й чортові продати,
Біль їм у душі не защемить.
Земле рідна, страднице велика!
Як тебе сьогодні врятувать?
Та невже ж бездушним і безликим
Ми дозволимо тобою торгувать?
Якби плюнуть ти могла у пики
Тим, кому на тебе наплювать!

Марія Гайворонська,
с. Спаське, Новомосковський район

Децентралізація

Дніпропетровська ОДА закликає успішні громади регіону приєднатися до конкурсу «Кращі практики місцевого самоврядування», який розпочався 3 квітня. Про це повідомила начальник управління інформаційних технологій та електронного управління облдержадміністрації Тетяна Шаповалова.

«У громадах Дніпропетровщини багато реалізованих проектів, зокрема, у сфері е-урядування. Ми вважаємо, що територіям варто подати кращі приклади своїх успішних практик на конкурс Мінрегіону. Так ми продемонструємо потенціал області», - розповіла Тетяна Шаповалова.

Презентації своїх проектів з описом можна надсилати на електронну адресу *best.practice.ukraine@coe.int*. Більш детальна інформація про конкурс - на сторінці міністерства. На конкурс подаються приклади успішних практик місцевого самоврядування, реалізованих у 2015-2016

роках. Заявки приймаються до кінця вересня, підсумки підіб'ють у грудні, тоді ж визначать лідерів. Переможців конкурсу можна буде відвідати для ознайомлення з їх досвідом, а ті, хто посядуть перші два місця, зможуть побачити аналогічні успішні практики країн Євросоюзу.

Продаж землі без дозволу громад спустошить села!

стор. 3

Антирейдер

Злоякісна новомосковська пухлина

стор. 4, 5, 6

Асоціація фермерів Дніпропетровської області

реалізує якісне дизельне паливо Євро 5 за привабливими цінами

За якість дизельного палива Асоціація несе стовідсоткову відповідальність

067 531 01 05

Автоматичний розподіл дотацій аграріям

Рішення

Кабмін прийняв постанову «Про затвердження Порядку ведення та форми Реєстру отримувачів бюджетної дотації, а також порядку надання відповідної інформації Державною фіскальною службою та Державною казначейською службою».

«Рішення, яке було прийняте на Кабміні, є важливим кроком для того, щоб агровиробники почали отримувати дотації. Дякую колегам з Мінфіну та Уряду за співпрацю та підтримку цього важливого документу», - сказав міністр аграрної політики та продовольства України Тарас Кутовий.

За прийнятим порядком сільгоспвиробники подають заяву щодо включення до реєстру отримувачів бюджетних дотацій. На підставі реєстру та поданих документів про сплату ПДВ, Державна фіскальна служба формує список отримувачів бюджетних дотацій і передає список до казначейства. Після чого казначейство в автоматичному режимі щомісячно здійснює розподіл коштів.

«Мінагрополітики не впливає на механізм та черговість розподілу коштів. Цей процес відбувається автоматично та реалізується ДФС та казначейством», - заявив інстр,

повідомляє прес-служба Мінагрополітики

Як потрапити до Реєстру отримувачів бюджетної дотації

Хто та з якого періоду може бути включений до Реєстру та як заповнити заяву про внесення сільгосптоваровиробника до Реєстру.

Умови включення до Реєстру

Порядок розподілу коштів, які спрямовуються сільгосптоваровиробникам у вигляді бюджетної дотації, затверджений постановою КМУ від 08.02.17 р. № 83.

Так, для отримання дотації сільгосптоваровиробник має бути включений до Реєстру. Функції з формування та ведення Реєстру покладено на ДФС (пп. 191.1.91 Податкового кодексу, далі – ПК).

Сільгосптоваровиробник (юрособа чи фізособа-підприємець) може потрапити до Реєстру за умови, що:

• він є платником ПДВ;

• здійснює види діяльності, визначені п. 161.3 Закону № 1877;

• питома вага вартості сільгосптоварів становить не менше 75 % вартості всіх товарів, поставлених ним протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно.

Для новоутвореного сільгосптоваровиробника, зареєстрованого як суб'єкт господарювання, що провадить господарську діяльність менше 12 календарних місяців, питома вага сільгосптоварів розраховується за результатами кожного окремого звітного періоду (п. 161.1 Закону № 1877).

Для внесення до Реєстру сільгоспвиробник має подати до податкової, де він зареєстрований як платник ПДВ,заяву встановленої форми.

Наказом Мінфіну від 23.02.17 р. № 275, який набув чинності з 2 березня, затверджено дві форми заяви:

• № 1-РОБД «Про внесення сільськогосподарського товаровиробника до Реєстру отримувачів бюджетної дотації»;

• № 2-РОБД «Про зняття сільськогосподарського товаровиробника з реєстрації як отримувача бюджетної дотації».

Тож сільгосптоваровиробник, який бажає потрапити до Реєстру, подає до податкового органу заяву за формою № 1-РОБД (далі – заява). Згідно із п. 161.2 Закону № 1877 орган ДФС у разі відсутності підстав для відмови у внесенні сільгосптоваровиробника до Реєстру зобов'язаний протягом трьох робочих днів після надходження до нього заяви внести такого товаровиробника до Реєстру.

При цьому, як випливає із пояснень до заяви (публікуються на зворотному боці заяви), сільгоспвиробник матиме право на отримання бюджетної дотації з місяця, що настає за місяцем подання заяви.

Подати заяву необхідно протягом 5 календарних днів після закінчення граничного строку подання податкової звітності з ПДВ, установленого для місячного податкового (звітного) періоду. Це також написано у поясненнях.

Отже, якщо сільгосптоваровиробник бажає отримувати дотацію з квітня, заяву йому необхідно подати у березні – з 21-го по 25-те число (включно), повідомляє компанія «Баланс Клуб».

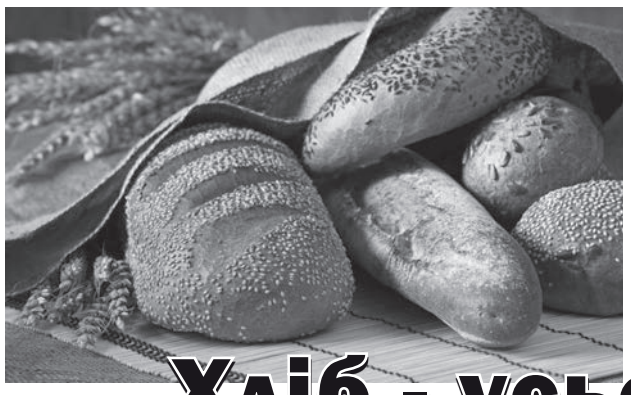

Хіба не громом серед ясного неба пролунала новина, що в Україні за 16 років нинішнього століття більш, ніж вдвічі скоротилося виробництво хліба та хлібобулочних виробів. Іншими і точнішими словами – в 2.2 раза менше зараз ми і споживаємо чи не головного для нас продукту харчування. Якщо у 2000 році всі разом українці з'їли 2.5 млн. тонн паляниць, буханців та всіляких булочок, то у минулому лише 1.1 млн.

Хліб - усьому голова!

Та інакше у «безголовій» державі

І давайте не сумніватися, неначе такого не може бути чи наша статистика фатально помиляється. Можна відразу нарікати на те, що нас катастрофічно меншає - нація вимирає. Бо це теж серйозний докір тим, хто один за одним змінюється при владі в державі. Оскільки час іде, біжить, а ті, хто вважає себе елітою чи лідерами, ніяк не спромагаються зупинити уже майже стрімке падіння чисельності нашого населення. Причому, одне діло, що мільйони українців тікають з рідної землі на чужі хліба, інше, що смертність серед нас зараз фактично вдвічі перевищує народжуваність. Через труднощі, непереливки та нервові стреси, яким кінця-краю в Україні не видно. Або через те, що нинішня медицина, переживаючи одну за одною безглузді реформи та «оптимізації», все більш стає недоступною «пересічним» українцям. Тим паче людям похилого віку. Більшості нашим землякам нині жити явно не по кишені – це факт, який не спростувати. Бо більшість давно за межею бідності. І це при ситуації, з якої, як на нас, жорстоко жартують дотепники: ми всі, мовляв, нині за межами старців та жебраків - інша річ, що по різних від них боки…

Однак як свідчить та ж статистика, за 16 останніх літ чисельність люду у нас згорнулася лише на 14 відсотків. Але ж хліба їсти стали дійсно таки в 2.2 раза менше! Якщо брати окремо тільки печений пшеничний хліб, то на кожну ще живу душу його споживання з 50 кг на рік скотилося до 26 кг. Хоч вважаємо, що чесніше порівняти цю «криву» ще з радянським, приміром, 1995-м роком. Тоді кожен окремо взятий українець, яких разом нараховувалося мало не на 10 млн більше, ніж нині, в рік з'їдав мало не 80 кг тільки хліба. Тобто це без булочок та різної здоби. Останні разом з хлібом так званого нетривалого зберігання в загальному виробництві хлібопекарської продукції сягали колись третини, та зараз вдвічі менше – 15 відсотків. Так що факт очевидний, як дишло: хліба доводиться нині українцям значно менше, ніж раніше, їсти. Навряд чи це, даруйте, за рахунок жінок та й чоловіків, котрі на дієтах бережуть свої фігури. Ні на йоту не сумніваємося, що в першу чергу за рахунок переважаючих верств населення, яким доводиться відмовляти собі вволю наїдатися не лише м'яса, вершкового масла чи твердого сиру, але й «елементарного» хліба печеного.

Ми зовсім не схильні ідеалізувати тут радянське минуле, коли буханець чорного хліба коштував 16 коп., а білого 22-і. Знаємо, що багато хто чорний хліб скуповував тоді мішками, аби годувати ним свиней. І свого часу відомий хлібороб з Кіровоградщини Олександр Гіталов не від хороших «традицій» та «звичок» написав знамениту «Думу про хліб» - закликав народ берегти кожну його крихту на своєму столі. Оскільки як запевняла тодішня статистика, щодня в Союзі РСР недоїдками на смітники та в помиї викидалося фактично… 320 залізничних вагонів-пульманів вирощеної нелегкими трудами пшениці. Але ж коли сьогодні ледве не поголовно українці воістину недоїдають навіть хліба – це загальнонаціональна катастрофа і біда. А з другого боку, ознаки новітнього і голодомору – пора і про це говорити на повен голос. Якщо престаріла бабуся не має сьогодні змоги купити собі буханець хліба – це трагедія усієї держави. І банкрутство, фіаско її влади.

Олена КВІТКА.

Вирощування та переробка нішевих культур є цікавим напрямком диверсифікації виробництва та експорту як для малих фермерів, так і для великих компаній. Про це заявила заступник міністра аграрної політики та продовольства України з питань євроінтеграції Ольга Трофімцева під час свого виступу на конференції «Нішеві культури».

Нішева продукція - ваш шанс

Напрямок

«Нішеві культури, до яких ми відносимо, наприклад, органіку, сорго, прянощі, горіхи та ягоди, свіжу зелень чи часник, мають на сьогодні свої переваги з точки зору їх виробництва. Перевага полягає в тому, що в цих нішах поки що відносно невелика конкуренція. Часто такі культури не вимагають значних інвестицій в організацію виробництва, але при цьому забезпечують високий рівень рентабельності», - наголосила Ольга Трофімцева.

За її словами, саме зараз українським малим виробникам необхідно сфокусуватись на цікавих та нових нішах виробництва, тому що це надасть значні стартові переваги, щоб стати серйозним гравцем на високомаржинальних ринках у недалекому майбутньому.

«Виробники нішевої продукції мають вже сьогодні реальні можливості співпраці з великими мережами супермаркетів в Україні задля реалізації своєї продукції. А це, в свою чергу, може стати великим шансом виходу і на європейські ринки за сприяння цих мереж. Але я знову і знову хотіла б наголосити, що ключовим фактором є бажання самого виробника змінюватись, вчитись, впроваджувати відповідні стандарти якості та товарного вигляду продукції, починаючи з простих речей, таких як впровадження системи НАССР на виробництві та в переробці», - зауважила заступник міністра.

Ольга Трофімцева розповіла, що серед пріоритетів Мінагрополітики є диверсифікація українського аграрного експорту. Також міністерство все більше переорієнтовує інструменти державної підтримки на малого та середнього виробника.

«Нішеві культури, на моє особисте переконання, є сьогодні цікавим, перспективним, прибутковим напрямком розвитку агробізнесу якраз в сегменті малих та середніх компаній. Ми, з боку міністерства, в тісній співпраці з профільними асоціаціями, будемо надавати всебічну підтримку – від інформаційної до організаційної та іншої для успішної роботи наших виробників та експортерів як на внутрішньому, так і на зовнішніх ринках», - резюмувала заступник міністра, повідомляє прес-служба Мінагрополітики.

Похолодання і врожай

Значне похолодання в Україні суттєво не вплине на урожай озимих та ярих культур. Є питання стосовно багаторічних насаджень, які у фазі цвітіння стають найбільш вразливими. Зокрема, йдеться про кісточкові – абрикосу, вишню, черешню, персик. Про це повідомив директор департаменту землеробства та технічної політики в АПК Мінагрополітики Володимир Топчій під час інтерв'ю одному із українських телеканалів.

«Негативні дії погодних умов, які б могли суттєво вплинути на потенціал урожаю сільгоспкультур, ще не фіксувалися. Значне зниження температури на території України несе загрози для плодових дерев з квітучими суцвіттями і тими, які перебувають на початкових фазах формування плодів», - розповів Володимир Топчій.

За словами керівника департаменту, після стабілізації погодної ситуації необхідно провести ретельний огляд посівів культур і багаторічних насаджень, на основі якого визначити обсяги можливих втрат.

Також Володимир Топчій зазначив, що на більшості територій України пройшли сильні дощі, а в окремих регіонах випало до 50 мм опадів.

«Слід зазначити, що для окремих регіонів, таких, як південні та східні, опади позитивно впливають на стан культур, адже відбулося значне збільшення вологи в ґрунті», - підсумував Топчій.

Продаж землі без дозволу громад спустошить села!

Окремі думки

На початку березня Україна узгодила оновлений Меморандум з МВФ. Умова щодо запровадження ринку земель сільгосппризначення, отримана як ключова разом із пенсійною реформою «на доважок» до кредитів фонду, змушує селян вкотре задуматися про долю своєї матері-годувальниці. Силоміць вирвана з українських рук «диктатурою пролетаріату» в лиховісні 30-ті, вона лише в 90–ті роки минулого століття повернулася переважно до дітей та онуків колишніх господарів. Сьогодні українське суспільство думає, бути чи не бути майбутньому ринку землі. Та чи отримають щось позитивне від цього селяни, коли численні «підводні камені» реформи буде оминати в парламенті лише «блок панамських патріотів» з такими ж небідними партнерами? Чи не зачинить «золота клітка» споконвічну українську мрію про власну землю на вічний засув?

АРГУМЕНТИ «ЗА» І «ПРОТИ»

Їх чимало, а діючий уряд схиляється до першого варіанту. **Четвертого квітня в ефірі телеканалу «112» Володимир Гройсман заявив**:

- Скільки років ринку землі у нас де-юре немає. Насправді на практиці він є, землі купуються, продаються, все відбувається за сірими, дивними схемами. Ми можемо зробити модель, аби власниками земель в обмеженій кількості були громадяни України. Щоб створити один міцний та якісний невеликий фермерський клас. Не підтримаю реформу, яка може бути використана агрохолдингами або іноземцями для скупки земель. Наразі уряд співпрацює зі Світовим банком і шукає той формат покращень, з якими можна вийти на дискусію у Верховну Раду.

Намір прем'єра не підтримувати реформу, яка буде використана для скупки земель, добрий. Але хто дасть гарантію, що ним не буде, за Данте, вимощена дорога до пекла? Як стримати великий капітал від абсолютно прогнозованих бізнесових дій? На думку **відомого економіста Максима Зінченка,** мораторій необхідно продовжити на певний час, бо ринок земель не приведе ні до чого доброго:

- Земля – це надзвичайно цінний актив, актив вичерпний та не відновлюваний. Продавши цей засіб виробництва, ми не зможемо повернути його назад. Нормалізується ситуація на Донбасі, Україні присвоять новий кредитний рейтинг, припиниться девальвація гривні, збільшиться ВВП, успішно завершаться початі реформи, тоді й можна думати про продаж землі. В іншому випадку олігархи й іноземці скуплять її за безцінь. Поєднання трьох факторів – низької вартості землі, низького рівня життя селян та їхньої низької освіченості створює ідеальні умови для масової купівлі землі. Не розумію, як в нинішніх українських реаліях корупції, бюрократії, відсутності належного правового захисту скасовувати мораторій на землю? Її ж просто заберуть у селян за копійки, а потім перепродають китайцям у кілька разів дорожче! А народ залишиться ні з чим. Все, що потрібно зараз Україні – це прозорі правила довгострокової земельної оренди. Навіщо надавати агрохолдингам право власності на землю?

Вочевидь, в разі запровадження земельного ринку без запобіжних важелів наведені економістом недобрі для селян перспективи справдяться… Проте **радник Держгеокадастру України Михайло Кучер вважає:**

- Заборона на продаж землі – це комуністичний пережиток, що стримує розвиток української економіки. Якби ми, з огляду на те, що ціни дуже низькі, встановили мораторій на продаж квартир на початку 90-х років, вони б і досі коштували тисячу доларів. Тільки ринок визначає ціну. А те, що говорять деякі українські політики – нехай ціна гектара землі спочатку виросте до 10 тисяч доларів, і тільки тоді відкриємо ринок – це нонсенс. Так її ціна ніколи не зросте! Ми ось чекаємо вже 25 років, а результату і досі немає… А консолідація землі відбувається вже сьогодні. Це – ринковий закон. Та якщо у фермера на його два га землі є хороше виробництво, то він і за потрійну ціну не продасть землю латифундистам. Соцопитування свідчать, що далеко не всі селяни захочуть продати землю, погодяться лише 10 – 20 відсотків. Тому говорити, що у селян скуплять землю за копійки, а то і за пляшку – це не зовсім так.

ПРІОРИТЕТ УКРАЇНИ

На думку академіка аграрних наук Франції та України, **відомого аграрного експерта Жан-Жака Ерве**, нашій державі варто не продавати-купувати землю, бо звичайні люди нічого з того не матимуть, а усіляко підтримувати і розвивати експортний потенціал держави:

- Купівля-продаж землі в Україні буде невигідною як для того, хто її продає, так і для того, хто збирається її купити і на ній працювати. А зиск отримає лише той, хто захоче заробити на її перепродажу. У світі немає ідеальних земельних ринків, тож навряд він буде хорошим і в Україні, де багато корупції, а аграрії обмежені в коштах. Чому в Нідерландах земля коштує 100 тисяч євро за гектар? Бо вона – не об'єкт перепродажу, а винятково виробництва! У цій країні землю може успадкувати той близький родич, у якого є вміння і бажання на ній працювати. Тому і в Нідерландах, і в Італії кожен гектар землі має дуже високу віддачу, там розвинені переробка, кооперація. І в Україні треба над цим працювати. У Франції 50 на 50 - власна земля і орендована. І саме з орендованих земель фермери отримують найбільший прибуток. Це питання фінансового балансу: якщо є більше ресурсів для інвестицій в структуру виробництва і технологію, є і кращі результати. Головне для України сьогодні – зберегти стабільність в землекористуванні.

ЩО ШВИДКО РОБИТЬСЯ, ТЕ СЛІПЕ РОДИТЬСЯ

Не збувай землі з рук, бо діти прокленуть, навчає народна мудрість. Це, мабуть, найголовніша заповідь наших пращурів, яку варто закарбувати в пам'яті, коли завтра невідь-де за обрій можуть «піти» наші рахманні землі. Як видно, єдиної думки відомих економістів з приводу продажу орних земель немає. Цікаво, а що думають з цього приводу люди, яким вранішнє степове сонце з росою на кінчиках рослин щодень дає натхнення і наснагу до праці? Про це розмова з Іваном Омельницьким, заступником голови Петриківської районної асоціації фермерів і приватних землевласників.

- Іване Савовичу, в чому загроза майбутнього ринку землі?

- Ідеальної земельної реформи немає ніде - важливо, щоб вона була наближена до справедливої. Дрібні фермери проти продажу землі, великі помовчують, а МВФ за торгівлю – щоб була можливість заробити. У політиків лише піар… Агрохолдинги свої інтереси вирішують у Верховній Раді, їм оці громадські обговорення ні до чого. Але зрозумійте, коли земля скупчується в одних руках, тоді люди в селах не пот-ріб-ні! Бо є потужна техніка з мінімумом персоналу, і гроші виводитимуться з території! Але якщо до завершення мораторію не готуватися, то у 2018 році настане час аферистів. Ми однією ногою ще в союзі, іншою – в ринковій економіці, бо не завершили реформу. Дехто й помер, не маючи спадкоємців і можливості використати земельний капітал бодай для лікування. Продаж землі дозволить і суттєвіше наповнювати державну казну. Нагадаю, перший фермер України Михайло Саєнко допоміг на законодавчому рівні повернути землю 6, 5 мільйонам колгоспників. З другого боку всі громадяни України колись отримали і право на частку спільного майна. Де ж воно? У руках кількох сімей. Те ж самісіньке може статися і з українськими чорноземами! У фінансових магнатів є чимало грошей, а у світі росте попит на продукти харчування. Капітал підпирає, тому спрогнозувати його активну участь на нашому ринку землі не важко.

- У законопроекті № 5 535 «Про обіг земель сільськогосподарського призначення» є певні обмеження…

- Проект – це ще не закон, їх можуть обійти. Дивлячись, яку мету ставитимуть собі творці закону. Якщо запросити капітал і відмити гроші – це одне. До речі, людей, готових сьогодні продати землю, близько 10 – 15 відсотків, ще стільки ж можуть продати її перегодя, коли зросте ціна. Певно ж, рілля не може коштувати менше її нормативно–грошової оцінки, тобто 30 - 50 тисяч гривень за гектар. Але навіть якщо запровадять обмеження кількості землі в одних руках у 100 гектарів для степової зони і 50 га для карпатського краю, вона так само буде малодоступною для селян. Хоча ці норми є кращими і більш справедливими за пропоновані 200 гектарів. У будь-якому випадку механізм скупки земель в одні руки діятиме! Ті, в кого є гроші, оформлятимуть паї на рідню, кумів, сватів тощо, більше буде лише номінальних власників. Але фактичних, добре, якщо помилюся, не побільшає! Дрібних власників великі тіснитимуть. Потрібні спеціальні ріелтери з продажу землі, щоб ділянки не «висмикували» з середини поля, була можливість обміну тощо. Знову ж таки, за що житимуть і чим займатимуться ці два мільйони господарів, які можуть продати землю? Адже чим більша концентрація землі в одних руках, тим менша зайнятість на селі.

Українська земля. Від діда до батька, від батька - до сина...

- То ж яким має бути ідеальний варіант закону?

- Земля дана Творцем усім людям. Громадянин завдяки своїм статкам, вважаю, не має права накопичувати її. Ні держава, ні люди нічого з цього не матимуть, а він багатітиме іще дужче. Більшість селян здає землю в оренду, орендна плата вже доросла до приблизно семи відсотків. Тобто за чотирнадцять років землевласник отримує у вигляді оренди повну вартість паю за мінусом прибуткового податку! Нащо ж його продавати, особливо коли не знаєш, що робити з грошима? А якщо великі площі будуть в руках одного власника, то держава матиме з цього лише фіксований податок та невеликі відрахування із зарплати обмеженого числа працівників. Не виключено, що латифундисти скуплять землі та самі здаватимуть їх в оренду. І все йтиме непорушним поки що українським шляхом: багаті - багатітимуть, бідні - біднішатимуть іще дужче.

Найсправедливішим, на мою думку, є варіант, коли право продажу землі буде, але винятково державі або тому, хто фізично на ній працює. Причому згоду на продаж має надати місцева організація фермерів, депутати і громадські організації екологів, бджолярів тощо! Якщо ніхто з місцевих людей землю не купить, лише тоді, за згодою названих, можна продати її не місцевим жителям. Важливо підрівнювати кількість землі в руках людей. А держава може здавати землю в оренду. Де взяти на це кошти? Лише в МВФ. Вони дають під два відсотки, а держава здаватиме під п'ять відсотків. Тобто можна не лише позичку гасити, а й віддавати існуючі державні борги, вкладати кошти в розвиток альтернативних видів енергії тощо. При цьому державі і власникам потрібно здійснювати дієвий контроль за використанням землі орендарями. Сьогодні тваринництво не розвинене, і семи-десятипільних систем сівозмін майже немає. Є п'яти, чотирьох і навіть трипільні! Варто пам'ятати, що орні землі мають слугувати не одній людині і не одному поколінню!

- Надзвичайно цікаві ідеї, Іване Савовичу, які заслуговують на увагу та підтримку Верховної Ради. А які проблеми сьогодні стоять перед людьми, що працюють на землі ?

- В Україні досі немає замкнутого циклу виробництва, переробки і реалізації сільгосппродукції, що є нормою в розвинених державах. Селяни на фермерських чи приватних ділянках самотужки вирощують, зберігають і продають урожай. Потрібні і дієві кроки влади з розвитку тваринництва, що дозволило б зменшити проблему зайнятості. Виробництво м'яса, молока, меду, вирощування овочів та фруктів має давати перспективу для молоді. Вважаю, при ухваленні закону про продаж земель держава спочатку має повернути їх громадам, а потім стати на бік дрібних і середніх фермерів. До всього повинен бути філософський підхід - ми всі повинні щось після себе залишити дітям і онукам, нам теж залишали спадок. З цими думками неможливо не погодитися. При прийнятті «продажного» закону мусимо зберегти село, колиску українського суспільства! Норму про продаж землі лише державі та тим, хто на ній живе і працює фізично, підтримує більшість фермерів і селян, вони проти «дикого» земельного ринку. Завтра дозвіл накопичувати найбільше національне багатство держави відповідно до вмісту гаманця лише поглибить відому прірву між багатими і бідними. Саме тому ідея про продаж землі винятково державі і тим, хто на ній живе і працює, має бути широко обговорена у суспільстві та Верховній Раді України. А після цього - ухвалена.

Підготував Остап ВЕРНИГОРА.

! Не збувай землі з рук, бо діти прокленуть *Народне прислів'я*

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Відроджена у нашій області Асоціація фермерів та приватних землевласників не стала покірно коритися тим, хто зараз спить і бачить себе земельним олігархом-латифундистом, хто не перший рік за не прихованої підтримки насправді винищує по селах трударів-господарів на своїй землі. Не тільки фермерів, а чи не в першу чергу численних одноосібників. Тих, хто сім'ями порається у своїх селянських і присадибних господарствах. Та й просто приватних власників земельних паїв – усі їм заважають награбастати побільше собі земельки, як тільки і вона стане у нас продажною, як продажна нинішня влада зі своїми через поверх корумпованими тилами. Виходячи на доленосний бій за інтереси всього українського народу, поки що фермери діють мирними методами. Воліють, щоб їх почули. Добилися зустрічей для «порозуміння» по обох боках рубіконів з командами обласного прокурора Віктора Матвійчука і начальника обласного управління Національної поліції Ігоря Репешка, нарешті й в ОДА – обласній державній адміністрації. Доводиться інформувати сільське населення Дніпропетровщини прямо, як є: характер цих зустрічей переслідує мету фермерів з'ясувати, вдасться чи ні їм не просто вижити, а зажити повноправними господарями у своїх селах? А оскільки нічого іншого вони не приймуть, то намагаються заздалегідь й зрозуміти, чи вдасться обійтися при цьому без кровопролиття? До яких висновків схиляє «розвідка» у вигляді діалогу, котрий відбувся в обласній прокуратурі – читайте і знаходьте для себе у цій публікації.

ЗЛОЯКІСНА НОВОМОСКОВСЬКА ПУХЛИНА

Протидія

Авто без номерних знаків весь час стежили за протистоянням у Попасному. Але у ФГ «Дар» не ликом шито - вели спостереження з висоти...

«ЧОРНІ» МІТКИ В СТЕПУ

Спекотне літо 2015-го року досі багатьом гикається у Новомосковському районі. За кілька днів до початку тодішніх хлібних жнив у селі Губиниха фермер Микола Громенко навідався на своє поле, де дозрівала озима пшениця. Якщо не сьогодні, то завтра треба було виїжджати комбайном у степ. Та раптом очі Громенка зачепилися за білу табличку, котра стриміла край поля – і немов спіткнулися. Табличка фермеру громом серед ясного неба повідомляла, що це «Приватна власність ПП «Техносервіс». Ще й уточнювався кадастровий номер, за яким поле зареєстроване на нового власника. Це й поготів для М. Громенка стало приголомшливою «новиною» - на той момент багато земельних ділянок, які виділялися фермерам ще у перші роки аграрної реформи, залишалися без кадастрових номерів, і жоден закон, пов'язаний із землеустроєм, включаючи Земельний кодекс, не вимагали у подібних випадках отримувати їх.

Фермер не знав, що думати та робити, куди бігти і кому скаржитися. Хтось помилився, переплутав його поле зі своїм? Але ж не схоже. Біла табличка в очах фермера почорніла. Тільки тепер він розгледів на ній унизу невеликими цифрами номер і телефону – 097-84-85-923. Мовляв, якщо щось не ясно – телефонуй. Громенко зателефонував. Від чоловіка, що відгукнувся на дзвінок, почув геть зухвалу тираду: «Ти там не кип'ятися марно, заспокойся і слухай уважно сюди: землі твої ще з осені 2014-го на 49 років передані в оренду нашому ПП «Техносервіс» - пойняв? Так що і озимину, і ярину ти сіяв уже на полях, які не тобі належать – і це зарубав собі на носі? Тоді поймеш і головне: сьогодні найкращий для тебе варіант – збираєш і ділишся урожаями порівно з нами. Не хочеш отак по-хорошому – ми й самі без тебе скосимо усе тобою вирощене і заберемо до зернини».

Більше нічого невідомий телефонний співрозмовник повідомляти не побажав. Єдине, що знайшов за потрібне, так це застерегти. «Справедливості добиватися марно, і не намагайся, - заходився попереджувати, - адже за нами непоборні для тебе сили, що до нових віників запам'ятаєш, коли посмієш волати «Караул, грабують!» А що ця біда грякнула не лише стосовно нього, натомість стосовно багатьох його колег, фермер Микола Громенко не зміг одразу збагнути й тоді, коли «чорну» мітку – білу табличку - угледів і біля поля, котре належало і його сусіду-фермеру Володимиру Хоботу. А наступного дня вся Губиниха гуділа, як по-нахабному розтривожений бджолиний вулик: 27 з 30-ти фермерів, котрі живуть і працюють тут, побачили аналогічні піратські мітки на своїх полях…

Залишається тепер сказати, що врешті-решт за одними даними у районі 199, а за іншими всі 250 земельних ділянок фермерів-першопроходців разом з вирощеним на них збіжжям тишком-нишком – таємно, отож по-злодійськи – були вилучені, себто відібрані і передані в оренду раніше невідомому тут ПП «Техносервіс». Від тих пір, коли сталася ця «пригода», багато збігло води, правда ж? Оскільки оборудку утнули ще восени 2013-го, а біло-«чорні» мітки на полях розставили серед літа у 2015-му – з якої речі ми повертаємося тоді до цієї сумної історії, від якої давно мали були і сліди прочахнути? А от ні, не прочахли – здійснюється і ніяк не завершується досудове розслідування у кримінальному провадженні, яке почалося ніби за гарячими слідами - 1 липня 2015 року (за номером 12015040000000639). Більше того, з цього «гучного епізоду новомосковської спроби забрати у фермерів землі та знищити їх «як клас з корінням» і розпочалася зустріч активу фермерської асоціації області з прокурором Віктором Матвійчуком, його командою старших радників юстиції і слідчих з особливо важливих справ. То вважайте, що з комедії почалася. Бо за цей час грізним правоохоронцям ні на жоден крок не вдалося наблизитися до жаданої розв'язки, і тепер вони сумлінними очима дивилися в тому числі і у вічі потерпілих, і розповідали їм, наче ну ніяк не вдається розкрити цю підлу й підступну затію «так, щоб з чистою совістю і доказовою базою» передати до суду.

А що на сьогодні про дану аферу відомо, натомість доповів адвокат Олександр Глущенко. Її було здійснено під «кодовою» назвою «Інвентаризація земель державної власності сільськогосподарського призначення на території району» з благословення – себто за розпорядженням райдержадміністрації. А уже виготовлена технічна документація землеустрою «по-новому» 25.12. 2013 ще й затверджена підписом голови РДА за №534/0/3-13. Отож якщо комусь і хочеться тепер сховати кінці у воду, зробити це ніби важко. Київський науково-дослідний інститут судових експертиз чітко і ясно вказав на багацько похибок та відхилень при проведенні інвентаризації. Включаючи навмисні перекручення відомостей про «спірні» земельні ділянки, використання звітів держстатистики, які не можуть служити вихідними даними, а також внесення завідомо неправдивих відомостей і тому подібного. Лише один приклад, крізь який наскрізь видно шахрайство чистої води: інвентаризатори посилаються на відсутність договорів оренди земельних ділянок, взятих тепер на облік, у той час «коли згідно з інформацією Агентства земельних ресурсів всі вони були на підставі Державних актів передані в постійне користування чи перебували в оренді». Звідси висновок експертів, що «технічна документація землеустрою за підсумками інвентаризації… не відповідає за складом та змістом вимогам законодавства, чинного станом на 25.12.2013 року». І далі: «У результаті… абсолютно невірно встановлені землі державної власності, які були передані в оренду підприємству явно з ознаками фіктивного ПП «Техносервіс».

Так що тут, питається, не звісно чи дійсно не піддається слідству? Адже встановлено ціле коло державних органів та персонально відповідальних осіб, причетних до діянь, які за межами дозволеного вітчизняним законодавством. Це перш за все Новомосковська райдержадміністрація і на той час її голова Сергій Горошко. Останній як видавав розпорядження про проведення мінімум сумнівної інвентаризації, так і підписав техдокументацію землевпорядкування за її наслідками, після чого вона набула статусу офіційного документа. І далі: а передавала якимось дивним чином документи для інвентаризаторів Науково-дослідного і проектного інституту Олеся Омельницька – начальник районного управління на ту пору Держземагентства. Хоч провина, і немала, і виконавців з інституту, оскільки за висновками київських експертів прийняли завідомо неправдиві матеріали. Та ще й взяли за свої старання за першою інформацією 6, а за другою 3 млн. бюджетних гривень, котрі їм щедро відвалила РДА. І ті ж експерти судової експертизи однозначно вказали, що «такі дії службових осіб підпадають під кваліфікацію кримінальних правопорушень, передбачених ст. 366 (службове підроблення) та ст.367 (службова недбалість), а (процитуємо далі дослівно) «при наявності достатніх доказів, добутих належним досудовим слідством, і ст.364 ККУ – зловживання владою або службовим становищем».

Але в тому то й річ, що належного слідства катма. Як зрозуміли фермери прокурорських працівників, воно зайшло в тупик – і ні туди, ні сюди. Скажімо, той же колишній голова РДА Сергій Горошко заявляє, що «то не його підпис на підсумковому документі». А підтвердили чи спростували його слова наче як до пуття не вдається. Або наче не знайшли за потрібне. Щодо печатки РДА, то та, якою завірялися документи у 2013 році, пропала. Нині нова – ніяка тепер експертиза, мовляв, не може помогти. Хіба не смішно, га? Бо бери будь-який документ з печаткою за 2013-й – і звіряй! Або хіба та ж районна начальниця земагентства з власної ініціативи, без розпоряджень голови РДА і передавала матеріали інвентаризаторам в інститут, і готувала підсумковий документ на підпис Серію Горошку? Невже та й реєстраційна служба міськрайонного управління юстиції в особі її начальників також з власної волі реєструвала липові речові права на земельні ділянки за ПП «Техносервіс», фіктивність якого, на тверде переконання київських експертів, підтвердити мають легко і аж бігом і слідчі, і суд. Але тут інша «трудність»: заснували «Техносервіс» до цих пір не встановлені особи. Це раз. А по-друге, саме це підприємство неначе як крізь землю, якою намагалося заволодіти, провалилося. Ну нема змоги його знайти, хоч об стінку головою бийся.

Битися, і боляче, доводиться ж тільки фермерам. І сьогодні ще технічні документи землевпорядкування, узаконені шахрайською інвентаризацією за бюджетні кошти, залишаються в силі. Не скасовані. Кожному фермеру окремо, поодинці через суди доводиться відновлювати нині свої права на обробіток земель, котрі дісталися їм в користування. Не випадково адвокат Олександр Глущенко не стримався і вигукнув: «Складається враження, що прокуратура на себе взяла роль гаранта обірвати усі «кінці» новомосковського «нариву», не дати йому прорвати. З прокурорських діячів ніхто не перечить, що треба, дуже треба рішуче розпанахати цей лантух гною і почистити раз та назавжди, одначе «лише бажання тут мало – спершу необхідно знайти і висунути обвинувачення зловмисникам». Тобто ось в чому проблема – в неспроможності прокуратури провести повноцінне слідство. Бо якщо фермери сподівалися, що грізні стражі правопорядку бодай пообіцяють, коли ж їхні зусилля увінчаються нарешті успіхом, то насправді почули слова, котрі колись виголошував один відомий український поет: «Прощавайте і ждіте волі!» Може, колись діждетеся.

«ДАРОВАНОМУ» «ДАРУ» ДИВЛЯТЬСЯ У ЗУБИ

На зустрічі з прокурором області новомосковські фермери аж ніяк не могли не повести мову про ситуацію навколо ФГ «Дар» з села Попасного. З літа минулого року і по цей день воно не лише у всіх у районі на вустах – резонанс не вщухає в масштабах України. Навряд чи треба комусь зараз нагадувати, як по-вовчому, по-хижацьки вчинили спробу з потрохами проковтнути пристойне господарство померлого фермера Василя Дарадуди. У серпні, в гарячу пору викінчення літа, він зібрав, звіз на тік і у комори вирощене збіжжя – та й пішов несподівано за межу на вічний спочинок. І вже його сину Дмитру залишалося косити соняшник. Аж тут на початку вересня, коли якраз сорок днів справляли по батькові, як сніг на голову одна за одною дві новини. Перша: в Єдиному державному реєстрі юридичних та фізичних осіб-підприємців зафіксована… перереєстрація ФГ «Дар» на іншого власника. На невідомого навіть сину. Що ще вразило Дарадуду-сина, котрий не збирався продавати батькову спадщину і сном-духом про факт нібито продажу не знав, перереєстрація була здійснена, якщо не посеред ночі, то пізно ввечері аж в Одеській області, а новий власник-покупець мешкав у Кам'янському – це колишній Дніпродзержинськ - і ніколи у Попасному й ногою не ступав. Та не встиг молодший Дарадуда опам'ятатися, як через день буквально наздогнала і друга новина: кам'янський покупець на прізвище Іванченко одразу й перепродав свій наче ж бо «Дар» якомусь пану Кузнєцову – директору і засновнику купи різних фірм і підприємств як у нашій Дніпропетровській області, так і в Житомирській, звідки він родом. Та не важко догадатися, що ця шахрайська оборудка-крадіжка чи радше рейдерська атака загарбників досі для наших доблесних стражів правопорядку і Національної поліції, і прокуратури твердий горішок, розкусити котрий їм або не під силу, або чогось не вистачає.

Хоч насправді, переконливо свідчив на зустрічі з прокурором області адвокат Сергій Сироватка, фальсифікацію факту купівлі-продажу ті, хто затіяв її, замаскувати навіть і не намагалися. Оскільки ніяких не шукали юридичних «аргументів» здійснювати свою шахрайську оборудку, а діяли наперекір усім статтям, параграфам і комам чинного в Україні законодавства. Свавільно та нахабно, як бульдозером. Уже тому, що у перші дні вересня Дмитро Дарадуда, який ніби й уклав з Іванченком угоду, не мав права цього робити. Бо фактично не приймав на той момент у спадщину батькове господарство. Час для цього ще не настав. Тому зборів учасників ФГ «Дар», на яких ніби й схвалили рішення все гамузом продавати та на протокол яких і оперлася реєстраторка Одеської філії Інституту економіко-правових експертних досліджень Світлана Мшар, також не мав підстав проводити - і не проводив. Реєстраторці підсунули не просто липу – підробки, які Кримінальний кодекс чітко і ясно зараховує у злочини. Причому, не оригінали навіть підробок, оскільки молодий Дарадуда не лише зборів учасників ФГ не проводив, але й власноручно ніякого Договору купівлі-продажу з паном Іванченком не підписував. В очі ніякого Іванченка не бачив. Куди не кинь тут, коротше, всюди клин – очима не кліпаючи, позичивши їх у злого Сірка, навмисне порушили низку статей КК і Закону «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань».

І тепер сміють заявляти, наче «ми не ми, і провина не наша» - уявляєте? Суддя Новомосковського міськрайонного суду Парфьонова справу за позовом Дмитра Дарадуди досі навіть не почала слухати по суті. А все через численні клопотання, апеляційні та касаційні скарги «противної сторони», як кажуть у подібних випадках. Себто рейдери свідомо судочинству встромляють палиці в колеса, усіма силами заважають розгортати процес. Почали з того, що наче у воду канув, безслідно пропав перший покупець «Дару» Владислав Іванченко – отож оголосили його в розшук: агов, де ти? Навіть у київських газетах давали оголошення, аби відгукнувся. Слідчі нарікали, що мовчить, не обзивається – не інакше, мовляв, що сховався, десь «заліг на дно». А наша колега-журналістка з Кам'янського Маргарита Закора у своєму місті спокійно прийшла на вулицю Біломорську, 2 у Центр обслуговування бездомних осіб і дізналася, що за цією адресою Іванченка свого часу було зареєстровано на прохання місцевої міліції. Той вернувся з чергової своєї «відсидки» і десь мав прописатися. Але термін його тут реєстрації стік ще рік тому, то державний реєстратор Світлана Мшар в Одесі зробила безхатченка власником ФГ «Дар» у Новомосковському районі на Дніпропетровщині ще й людину з… недійсним паспортом.

Але це ще не вся «комедія». Маргарита Закора, на відміну від доблесних слідчих, з певними проблемами, але зустрілася з Іванченком. Він не вельми, м'яко кажучи, був радий цьому, але куди діватися? Зустріч же відбулася на квартирі-«явці» цивільної дружини Владислава, де покупець ФГ приховувати не став, що мільйона гривень у нього зроду-віку не було, щоби отак прожогом придбати «цілісний майновий комплекс у якомусь селі, яке й де знаходиться, до пуття не знаю». А от 600 чи й 800 гривень, точно уже й не пригадує, йому за цю «послугу» заплатили. Хто? Люди, яких бачив ніби «перший і останній раз». Правда, далі виявилося – і навіть цим хизувався – що давно знайомий з колись працівником дніпродзержинської міліції, нині начальником Новомосковської поліції Віктором Рибаком, а начальника сектору з розкриття тяжких злочинів у теперішньому кам'янському управлінні поліції Сергія Карповського вважає навіть «сьогодні близьким другом»…

Втім, якби тільки цими «новинами» та й обійшлося. За ними пішли вслід не менш вражаючі. Адвокати Дмитра Дарадуди скористалися також можливістю зустрітися з «покупцем» ФГ, якому нічого не залишалося, як чесно зізнатися, що ні через жоден банк він не переказував мільйон гривень за «Дар» - нині ж бо, нагадаємо, готівкою таку суму платити законом заборонено – з тієї причини, що «де він міг у нього взятися». А продавця Дарадуду при зустрічі не впізнає, оскільки ніколи у своєму житті ще не бачив. І бачити не міг – особисто з ним він ніякого договору не підписував. Так от, після цього почалося найсмішніше: Іванченка двічі наче викрадали. Іванченко наче й двічі давав інтерв'ю комусь в Інтернеті, але конкретно кому, звичайно, не пригадує. Але якщо у першому він заявляв, що свідчення, котрі дав адвокатам Дарадуди, були свідомими і відповідають дійсності, то в другому спростовував це. Неначе нічого подібного не було. Хоч слідом з'являлася і третя версія: було, але під тиском – його ніби «заставили» свідчити проти рейдерів…

Чи вгадаєте, навіщо весь цей «спектакль» у головній ролі з Іванченком? Бо він дійсно зараз ключова «фігура» у справі. Видно ж, як на долоні, що угоду про купівлю-продажу було зшито білими нитками. У суді, якщо він служитиме істині, це довести легше, ніж не довести. А коли вдасться довести – наступна угода на купівлю «Дару» паном Кузнєцовим автоматично втрачає свою силу. Тікай звідси, підставний пан Кузнєцов, якомога швидше, поки не посадили в буцегарню – і не озирайся! А не вдасться довести шахрайську фальсифікацію з продажем ФГ – Кузнєцов навіть сумлінний, доброчесний і добропорядний покупець, котрому нічого не відомо, яким чином зміг придбати «Дар» ще недавно зек Іванченко – то в чому тут провина Кузнєцова? Чому, заплативши уже ніби 5 млн. грн. за ФГ, він має страждати? Правда, є одна «прикрість»: зі свого боку і Кузнєцов підозріло зволікає з тим, аби документовано засвідчити, що перераховував Іванченку цілих 5 мільйонів, який останній «не бачив і не міг бачити, бо такі гроші мені ніхто не обіцяв».

Опинився ж у центрі «сутички» Владислав Іванченко ще й волею загодя винахідливо – а радше зловмисно та хитро – заготовленої «операції «И», як це жартують юристи-адвокати. Не дуже б потрібним був цей Іванченко-підручний рекетиром, якби слідство могло побачити на власні очі в оригіналах документи, за якими спочатку в Одесі незаконно перереєстрували на нього «Дар», а потім у Дніпрі нотаріус В. Рябих і вніс «відповідні зміни» у Державний реєстр. Однак біда в тому, що оригінали – перші примірники – цих документів… пропали. Їх втратили. Як проковтнули. Загубили. Як ви гадаєте – де? Довго не ламайте собі голови: у Новомосковській райдержадміністрації. Як ото раніше, згадайте, за часів голови РДА С. Горошка і так званої «інвентаризації земель» пропадала його печатка, так тепер при новому главі державної адміністрації Павлові Селіхові фатально загубилася ціла тека документів Договору купівлі ФГ села Попасного. Тобто часи ідуть, а традиції – «погані» звички, апетитні замашки, злі діяння і тому подібне – вперто не міняються. Значить коли народ закликає розпеченим залізом випікати, бодай сильною отрутою – дустом, яким колись шкідників сільськогосподарських рослин довгоносиків труїли – винищувати по кабінетах новомосковської влади шкідників сільського народу, то це уже не поможе. Бо тут у запущеному вигляді злоякісна пухлина. Без хірургічного втручання не обійтися.

Трагедія лише в тому, що ця «онкологічна» для селянства пухлина не обмежується масштабами владних органів Новомосковського району. Уже не секрет, що за документами нинішній ніби власник ФГ «Дар» Василь Кузнєцов як єдиний для нього шанс прибрати таки до рук викрадене ним господарство покійного Василя Дарадуди і заодно уникнути кримінальної відповідальності, навмисне затягує перш за все процес проти себе – «закидає» безпідставними клопотаннями та заявами цей, який тому ніяк і не почнеться проти Іванченка. Що програш Кузнєцова не за горами, оскільки у правовій державі уже б стався давно, зрозуміло кожному, хто на сторожі законів. Звідси надії фермерів не тільки одного окремо взятого району, але всієї області: якщо дійсно прокурор Дніпропетровщини Віктор Матвійчук теж зацікавлений, аби справу стосовно оборудки з «Даром» було «розплутано» і всім сестрам роздано по заслуженій сережці, як це він сказав, то не опуститься ж до тієї ганьби, будемо сподіватися, щоб не пройти «на цій м'якині перевірки». А що насправді відбувається, йому може дохідливо пояснити і сам Василь Кузнєцов. У 2014 році на Житомирщині він балотувався у нардепи Верховної Ради. Було випущено агітаційну листівку, то у якій читаємо наступне: «Від самого початку сходження на вершини праці Василь Віталійович віч-на-віч зустрівся з системою корупції, байдужості та нерівності у нашій державі. Він побачив, як неефективно, а часто і злочинно чиновники використовують владу, надану їм народом».

Як у воду дивився, якщо судити по владі у Новомосковському районі.

Закінчення - стор.6

Законом України «Про прокуратуру» закріплено засади, на яких ґрунтується діяльність прокуратури. Серед них: верховенство права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю; законність, справедливість, неупередженість та об'єктивність; територіальність; презумпція невинуватості; незалежність прокурорів, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень при виконанні службових обов'язків; політична нейтральність прокуратури; недопустимість незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади; повага до незалежності суддів, прозорості діяльності прокуратури; неухильне дотримання вимог професійної етики та поведінки.

ЗЛОЯКІСНА НОВОМОСКОВСЬКА Протидія ПУХЛИНА

Закінчення. Початок - стор.4,5

КОЛИ НАДІЯ ПОМИРАЄ ПЕРШОЮ

Та є люди в наші дні, які грудьми стають на захист інтересів селян. У Новомосковському районі це Іван Вікентійович Шибайло – чоловік пенсійного віку, котрий за два останні десятиліття зробив більше для земляків добра, ніж уся разом узята за ці роки в районі чиновницька братія. З правоохоронцями у прокурорських та раніше міліцейських, тепер поліцейських мундирах і мантіях суддів. Усі разом останні й мізинця Івана Вікентійовича не варті. За одного-єдиного Шибайла у селищі Піщанка люди ладні без жалю віддати усіх щойно перелічених «теперішніх пройдисвітів у владі і компетентних органах» - і не шкода буде. Чому?

Ще в пору земельної реформи, коли розганяли колгоспи-КСП, тут посміли пограбувати народ. Перед розпаюванням у списки майбутніх землевласників у Піщанці внесли 1020 осіб. Та ось діло дійшло до практичного втілення «реформи», і залишили тільки… 707 чоловік. Тобто 313-м не виділили наділів. Зате хутко із «зекономлених» гектарів, яких набралося півтори тисячі, утнули… п'ять липових фермерських господарств. На підставних осіб, ясна річ. У фермери записалися «божки» районних установ, а разом з ними і очільники місцевих правничих органів. Для дармових сторонніх доходів – хіба не ясно? Метод збагачення на дурничку досі надто поширений.

Тому чи треба дивуватися, що за чверть століття і всі, хто очолював тут РДА та райраду, і ті, хто покликаний був забезпечувати в районі правопорядок, і пальцями не поворушили, аби виправити це нахабне зухвальство? Лише Іван Шибайло, як самодіяльний юрист-адвокат, готував позови до суду кожному окремо односільчанину, якого «реформатори» обвели круг пальця – не беручи за це, до речі, ні копійки. Потім же безкорисно брав і участь уже у 294 судових слуханнях, які порізно в «багатосерійному» режимі тривали по кілька місяців. І домігся, що 294-м ошуканим піщанцям «вернули» їхні законні земельні паї. Зараз на підході 295-й отримає нарешті свою ділянку. На черзі залишилося 18 чоловік…

- При цьому доводиться виводити на чисту воду фальшиві фермерські нібито господарства, - пояснював Іван Шибайло, який також прибув на зустріч в обласну прокуратуру.

З метою домогтися її підтримки, оскільки «все тяжче відновлювати справедливість – районна мішура упирається, як ті воли, котрих на налигачі ведуть на забій».

Ні, з п'яти підпільних ФГ, які землі використовували задля наживи «вибраних», три Іван Вікентійович таки спромігся «ліквідувати». Зосталося два, закрити які не дають – «немов за неприступні мури ховають їх». Та Шибайло прибув на зустріч з обласним прокурором ще й аби запитати: невже отак в роздріб і треба боротися з негідниками, які насміялися над народом? Невже у правоохоронців немає можливості і повноважень «розрубати одним махом гидотний вузол»? І знаєте, що почув ходак початку третього тисячоліття до прокурора в Україні, яка проголошує себе правовою державою? Що таки-так – «іншого шляху немає, як кожному окремо домагатися свого у судах». Бо ніхто інший не має ніби зараз прав втручатися у подібний злодійський розбій, і край.

Провокатори «пухлини» ладні і на мотодельтапланах підлість творити…

Отаких законодавців «від виборів до виборів» обирає, виходить, український люд, що вони «закони приймають тільки під себе і для себе» - отож умисне та свідомо проти своїх же виборців. Що відповідає дійсності, особливо в останні роки, коли до влади спершу дорвалися регіонали, а тепер і «не зрозуміло хто». Але це тема окремої розмови. На зустрічі фермерів в облпрокуратурі повели мову трохи іншим руслом: так обрізали правоохоронцям крила наводити в державі порядок чи у них самих немає великого бажання цим займатися? Чи ж бо вони не самі уподобали очолювати натомість і корупцію, і казнокрадство, і організовану як економічну, так і бандитську злочинність? Бо ж з вуст самого прокурора Віктора Матвійчука не раз зривалися слова про те, що злодії дійсно розперезалися далі нікуди, одначе стражі правопорядку часто-густо безсилі з ними воювати – все одно, що проти розподілу повноважень серед гілок влад та численних обмежень, вигаданих і проголосованих законотворцями, «таки не попреш».

Але при цій нагоді вдалося поглянути на ситуацію крізь призму стресів, котрі випали на долю окремо взятого фермера. Мова йде про фермера, який зараз й очолює оновлену обласну Асоціацію фермерів та приватних власників землі – про Анатолія Івановича Гайворонського. Оскільки наближається 10-та річниця, як серед білого дня і на очах більше десяти свідків поблизу Спаського у Новомосковському районі було вчинено розправу над Анатолієм Івановичем. Спершу його жорстоко побили, потім схопили, відвезли у лісосмугу сусіднього району і силоміць утримували там в заручниках мало не шість годин. Рівно стільки, щоб остаточно зібрати урожай соняшнику на його полі. Самоправство це вчинили два дебелі молодики, один з яких до цього уже відсидів строк за розбій. І вчинили не просто під пильним наглядом, а й за участю третього старшого чи й «координатора» - директора ТОВ «Спаське» Юрія Пришедька. Є матеріали слідства, котрі неспростовно свідчать про це.

Тільки як думаєте, слідству майже десять літ вистачило, щоби передати до суду кримінальну справу на явних бандитів? Адже тут не хуліганством тхне навіть, а насиллям над особою, незаконним позбавленням її волі і крадіжкою знову ж таки її добра. Так от, до цих пір ніхто з учасників цього злодіяння, хоч достеменно були відомі з перших хвилин затримання, не дістав покарань за свої «заслуги». Навпаки, справа десятки разів, якщо не більше, припинялася і потім відновлювалася, міняла ступені обвинувачень, статті і мотиви скоєного, а в результаті… так і не змогла - чи не спромоглася - чорне назвати чорним. Якщо хочете знати, колишні міліцейські нишпорки з району і області разом та порізно кваліфікували «підручних» Ю. Пришедька як бандитське формування, також розгортали провадження й персонально стосовно Пришедька. Одначе в обох випадках прокуратура області негайно витребувала справи і закривала їх… через «відсутність ознак злочину». Більше того, історія отримала настільки потворне продовження, що сьогодні ще за кількома епізодами переслідувань фермера у такому ж дусі тривають карні провадження. Скажімо, кілька літ тому на господарському дворі фермера спалили сільгосптехніки у купі більше, ніж на два мільйони гривень. Здогадатися не важко, що знов порушили справу – але тільки й того...

Дуже показовий на цей рахунок випадок, коли над дозріваючим полем соняшнику Анатолія Гайворонського здійнявся у небо дельтаплан і заходився вдовж і впоперек кропити його, як відразу стало зрозуміло і видно, отруйною речовиною. Про цей «епізод» на зустрічі в прокуратурі фермер повів окрему мову. Справа у тім, що на цей раз не доблесні лицарі правопорядку, а Анатолій Іванович сам затримав повітряного нечестивця. Сам і привів міліціянтам: ось він, беріть його тепленьким, поки не втік – Віталій Нельга, житель сусіднього тоді ще Дніпродзержинська, і його приватний дельтаплан як речовий доказ. Ви лиш подумайте: поки Гайворонський затримував Нельгу – примусив його приземлитися, - він встиг знищити 450 га соняшника. За ринковою того року вартістю його насіння на 10 мільйонів 319 тисяч грн. Отож пошкодив у великих розмірах.

Як розжовував тепер прокурорським працівникам адвокат Олександр Глущенко, Віталій Нельга посмів порушити вітчизняне законодавство як про повітряні польоти, так і про захист рослин, котрі мають ознаки кримінальних злочинів. Адже він не отримував ніяких дозволів обробляти сільгоспкультури отрутохімікатами та допусків використовувати для цього повітряний засіб. Загальна сертифікація його власного дельтаплану давно навіть добігла кінця, а сертифікату на виконання авіаційно-хімічних робіт горе-пілот і не отримував ніколи. Як не було здійснено й перевірки, пройшли чи ні державну реєстрацію пестициди та агрохімікати, котрі у даному разі застосовувалися. З тієї причини, що замовника потруїти посіви соняху як не було наче. Наче пілот з власної ініціативи заходився кислотою поливати поле. А це ще одне кричуще порушення законодавчих вимог авіаційного варіанту використання засобів захисту рослин. Чи бідовий Нельга і не збирався їх захищати?

Та спершу мусимо внести ясність, чому адвокату Глущенку довелося в залі прокуратури читати лекцію, наскільки провинився власник повітряного судна? Та тому, що прокурорські слідчі досі в його діях… не знайшли складу злочину - і баста. А хто послав його у небо з потравою, все ще і не вдалося з'ясувати. Не встановлені особи – і теж крапка! Позаяк для пілота замовники, виявляється, лишилися невідомими. Водночас й з пілота що взяти, якщо таки були не відомі замовники, які наймали дельтаплан… здобрювати соняшникове поле – в цьому ніби його запевнили?! Що це – знущання, насмішка чи фарс? А, може, виродження честі, гідності, верховенства законів і справедливості, про які не скільки уже нагадує, стільки згадує лозунг у залі обласної прокуратури?! Уявіть собі ситуацію: сидять осторонь купкою серйозні слідчі-нишпорки, яких прокурор області покликав доносити фермерам сумну очевидність, і все одно, що корчать з себе дурників: так, відповідальність у даному разі покладається «як на замовника авіаційно-хімічних робіт, так і на їх виконавця та власника повітряного судна». Але тільки тоді, коли провину останнього буде доведено (?), а особи перших встановлено.

Так і хотілося заволати: що ж вам заважає довести? Якщо тут скажемо, що продажність в інтересах і їхніх замовників, прокурорські працівники дуже образяться. І навіть погрожуватимуть позовом до суду за наклеп. Тому ми цього не збираємося твердити, свої слова забираємо назад. Однак у такому випадку не спростувати бездарності і безпомічності, непрофесіоналізму тих, кого зараз тримають в прокурорських кабінетах. А чому ми, платники податків, маємо утримувати неспроможних справлятися зі своїми обов'язками? Чи не пора всіх їх гнати мітлою, добре відомою в народі? І хто до цього веде, якщо фермери з обласної прокуратури виходили з настроєм, що раніше надії помирали дійсно останніми, а сьогодні їхні помирають першими? А це значить, говорили між собою фермери, що мирне життя в окремо взятому Новомосковському районі кінчається…

Адже що за логікою наділених правом забезпечувати правопорядок в державі виходить? Що коли завтра невідомі замовники наймуть Віталія Нельгу будь-яким згубним зіллям кропити усі підряд села у нашій області, але скажуть йому, наче кропитиме цілющим, і в результаті поголовно вимруть селяни, то навряд чи сучасним слідчим вдасться звинуватити і довічно ув'язнити і пілота, і його роботодавців…

Чи знаєте ж – чому? Та тому, що бал правлять нині ті, для кого селяни уже зайві. Зате кому дуже й дуже потрібна їхня земля. Тому краще найняти Нельгу поливати отрутохімікатами вибірково кубла, в яких кишать чиновницькі зграї негідників та слухняні вояки з правового захисту їхніх спільних злодіянь.

Микола ОМЕЛЬЯНЕНКО.

! Зажерлива душа всім лихим справам початок *Іоанн Дамаскін*

У попередньому номері наша газета на першій шпальті надрукувала синоптичний прогноз - застереження «Пори року «переплуталися?» про ймовірне різке похолодання, проілюструвавши інформацію екзотичною картинкою засніжених гілок абрикосового квіту. Номер був засланий до друку 18 квітня о 14.00. Та ніхто навіть уявити не міг, що відбудеться у ніч на 19 квітня, коли стрімко, нахабно та дуже дошкульно повернулася справжня зима. І всіх від подиву скувало крижане запитання: а чи не доведеться тепер перезимовувати весну?

Зима у квітні

Примхи погоди

ОСЬ ТАКИЙ вигляд мало місто Дніпро з висоти пташиного польоту на ранок середи 19 квітня.

Метеорологи запевнили, що такого снігу квітневої пори у місті не було з далекого 1902 року! Обласний центр засипало так, як не завжди бувало взимку - сніговий покрив досяг тридцяти сантиметрів. І якщо з розчищенням основних доріг комунальникам сяк-так вдалося впоратися ближче до вечора 19 квітня, то проблеми опалення та прибирання тисяч повалених дерев залишаються болісними й досі та неабияк дошкуляють містянам.

Скажімо, в одному зі спальних районів – на житловому масиві Тополя - вихованці дитсадочка № 342 опинилися ледь не в заручниках стихії, бо на території вітер з корінням вирвав п'ять величезних ялинок!

Завдані збитки міському фонду зелених насаджень складно буде відразу компенсувати. За даними заступника мера міста Михайла Лисенка в Дніпрі впали більше чотирьох тисяч дерев, і ця цифра не остаточна.

«У місті зафіксовано 4380 повалених дерева. Це майже стільки, скільки висадили навесні. В самому лише сквері Писаржевського буревій звалив 251 дерево. Головне навіть не в снігові. Проблема в тому, що дерева почали інтенсивно пускати сік, а в цьому стані вони надзвичайно тендітні, взимку проблем би не було. Плюс утворилося листя, на якому накопичувався сніг. Просимо у Кабміну тридцять мільйонів на ліквідацію стихії, відновлення кабельних ліній та висаджування нових дерев. Висаджувати будемо всім містом. Всі разом», - зазначив чиновник.

«Щедрий» снігопад поповнить запаси вологи у ґрунті, тому примхлива погода цього разу стала сприятливою для посівів, чого не скажеш про сади, адже мороз, який прийшов відразу після снігопаду, завдав непоправної школи плодовим деревам, що вже зацвіли. За найскромнішими підрахунками втрачена щонайменше третина врожаю плодів і ягід.

Що ж до сільської місцевості, то у більшості районів області непрохана зима теж завдала шкоди та неабияких клопотів. Більше 70-ти сіл було знеструмлено, інші - позбавлені телефонного дротового і навіть мобільного зв'язку.

Які думки викликає ця аномалія другої половини квітня-місяця, що, здавалось би, вже потужно буяв весною? Думки ті співзвучні з поетичними рядками автора (чи авторки) одного з літературних інтернет-клубів під псевдонімом Majra:

Зима у квітні!.. Боже, як же так?!
Змішався сніг на вітах з пелюстками...
І не троянди квітнуть на устах,
А стигне біль холодними словами.
Усе найкраще забирає час...
Поезія перетворилась в прозу -
Сьогодні вся природа проти нас,
Цвіт абрикоси гине від морозу.
Чому це так? Що сталось на Землі?
Яка біда на нас іще чатує?
Несуть молитву в небо журавлі
З надією, що Бог її почує!..

За примхами погоди спостерігав Павло СТЕПАНЬ.

Розсада: коли та як висаджувати

На порі, на часі

КОЛИ що висаджувати, точної дати не скаже навіть найдосвідченіший господар городу. Бо потрібно врахувати багато факторів: погодні умови, вимоги рослин до температури ґрунту і повітря, правильно обраний вік розсади, народні прикмети. Не поспішайте висаджувати розсаду у відкритий ґрунт якомога раніше. Рано висаджена розсада має високі шанси загинути від холоду, вітру чи інших факторів.

Дотримання температурного режиму при висаджуванні розсади – не примха, а одна з обов'язкових умов отримання високого врожаю. Якщо температура ґрунту нижча, ніж потрібна рослині, стрес від несприятливих умов надовго затримає розвиток висадженої розсади, зменшить у результаті врожай.

Якщо ґрунт прогрівся до 12 °С – можна висаджувати розсаду селери; якщо 15 °С – томати і перець; огірки можна висаджувати за прогрівання ґрунту до 16 °С вночі та 18 °С вдень (за 10 °С ріст припиниться). Для висаджування розсади помідорів оптимальна середньодобова температура – 15–20 °С (вночі має бути не нижче 15 °С).

Щоб дізнатися про температуру ґрунту, можна зайти на сайт погоди, де є агропрогноз (наприклад, «Метеоновини»), вибрати район, де ви проживаєте, натиснути «Агропрогноз» і ви побачите дані про орієнтовну температурі ґрунту біля поверхні землі, у верхньому шарі ґрунту на глибині 0–10 см, а також у шарі 10–40 см. І не треба морочитися з термометром.

Якщо сіяли розсаду самі, то її вік знаєте точно. А якщо довелося купувати? Висота, товщина стебла, кількість листя допоможе з'ясувати, чи розсада готова до висаджування.

ВИСАДЖУВАТИ МОЖНА РОЗСАДУ, ЩО ДОСЯГЛА ТАКИХ РОЗМІРІВ:

Перець заввишки 18–20 см, стебло завтовшки 4–5 мм, має 7–9 листочків.
Томат заввишки 20–25 см, стебло завтовшки 5–7 мм, має 7–9 листочків.
Капуста білокачанна рання заввишки 20–25 см, стебло завтовшки 5–7 мм, має 5–7 листочків.
Капуста білокачанна середня заввишки 20–22 см, стебло завтовшки 4–5 мм, має 5–6 листочків.
Капуста білокачанна пізня заввишки 18–20 см, стебло завтовшки 4–5 мм, має 5–6 листочків.
Капуста цвітна заввишки 20–22 см, стебло завтовшки 5–7 мм, має 5–6 листочків.
Огірок, кавун, диня заввишки 12–16 см, стебло завтовшки 5–6 мм, має 3–5 листочків.
Салат заввишки 5–8 см, стебло завтовшки 1–2 мм, має 4–6 листочків.
Селера заввишки 8–12 см, стебло завтовшки 1–3 мм, має 4–5 листочків.

Radis, він же - корінь

Здоровенькі були!

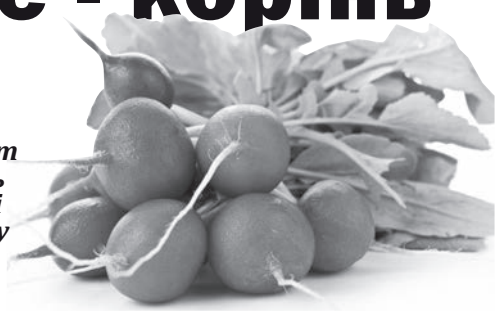

Лікарі запевняють, що редиска поліпшує апетит – адже в ній багато ефірних олій, які сприяють виділенню травних ферментів. Але ми, прості споживачі, упевнені: достатньо одного погляду на ці маленькі червоні кульки, щоб їх тут же захотілося з'їсти без наукових обгрунтувань!

У ПЕРЕКЛАДІ «редис» означає «корінь». Цей коренеплід має специфічний, гострий смак, адже у складі його є гірчичне масло. Редиска тільки з вигляду така беззахисна крихта. Насправді цей овоч великий трудяга – він успішно поставляє в наш організм вітамін С і вітаміни групи В, а також просто величезну кількість мінералів – це кальцій, магній, залізо, цинк, йод і калій. Редиска покращує перистальтику кишечника, вбираючи шлаки і виводячи їх з організму, попутно прекрасно розщеплюючи жири. От чому редиска така корисна людям з порушеннями обміну речовин, серцево-судинними захворюваннями, діабетикам і тим, хто має надмірну масу тіла. До речі, про мінерали. Такий значний вміст у редисці мінеральних речовин робить її такою необхідною для людей, що працюють з джерелами радіоактивного випромінювання або просто живуть на територіях, забруднених радіонуклідами. Простіше кажучи – нам всім. Подібною захисною дією володіють і пектинові речовини, вони також є в надлишку у редисці.

У 2007 році вчені з Університету штату Огайо (Ohio State University, США) встановили, що темнокольорові фрукти та овочі мають властивість уповільнювати ріст ракових клітин товстого кишечника. Цьому сприяє антоціанин – пігментний барвник-антиоксидант.

Найбільша кількість цієї речовини у винограді, моркві, чорниці, чорноплідній горобині і редисці. При цьому антоціанин, що є саме в редисці, уповільнює ріст ракових клітин на 50–80%. Чим світліше редиска, тим менше в ній вітаміну С. Молоду редиску їдять разом зі шкіркою, стару краще спочатку очистити.

Природно, найпопулярнішими є легкі салати або закуски з редиски, які зовсім нескладно приготувати навіть недосвідченим господаркам. Це дуже корисні страви, збагачені вітамінами, мінеральними речовинами, ефірними маслами і ферментами, які необхідні для нормалізації обміну речовин в організмі людини. Є зовсім легкі варіанти, в яких використовують тільки сіль та олію, для різноманітності смаків, можна додавати інші овочі. Любителям більш калорійних варіантів як додатковий інгредієнт можна використовувати шинку, відварене м'ясо або рибу.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:fermer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783904. Тираж 10 000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Травневий розмай

З діда-прадіда

Травень - май

У багатьох європейських народів місяць травень називається май. Існує кілька пояснень щодо походження цієї назви. Виводять її від латинського «Majus» - релігійний обряд стародавніх римлян на честь «Bona Dea» - доброї богині, що мала ще й другу назву: «Maia». Інші виводять назву місяця з латинського «majores» - предки, бо в стародавньому Римі в цей час згадували померлих родичів. Ще в'яжеться це з ім'ям Меркурія - провідника душ померлих, сина богині Маї.

Поза Римом провінційні латиняни теж мали свої божества з подібними назвами. Очевидно, всі міти про однойменні божества могли створити разом назву «май» - назву місяця і назву зелені.

Ось приклад, що в нашій мові слово «май» значить не місяць, а зелень, найчастіше зелені гілки дерев: «І за образами май, і по гвіздочках май...» (з народньої казки). Або: «а тут їде віз, повен маю...» У Федьковича: «Підгір'я, що ся маєм крило, в шовкові трави спать ся клонило».

Маївка

Як відомо, в багатьох європейських народів ще й досі зберігся звичай «маївки» - розваги, гуляння в гаю чи в лісі.

Першого травня з самого ранку римляни виходили в поле з музикою, співами. Там вони рвали квіти і трави, в гаях ламали зелене гілля дерев і, принісши додому, квітчали ним двері будинків своїх родичів або друзів.

У Швеції, Данії, Англії перше травня з давніх-давен було радісним святом весни. Люди, переважно молодь, виходили в гаї і навколо «травневого дерева», звичайно берези, виводили весняні хороводи (згадаймо наші «березини» та гаївки).

«Майові рекреації»

Перше травня, як народне свято, в Україні не відоме. Натомість це було веселе свято студіюючої молоді за часів «Гетьманщини святої».

У день першого травня всі спудеї і бурсаки Київської Академії разом з учителями та «любителями науки» виїжджали за місто, на гору Скавику, що поміж ярами в урочищі Глубочиця.

Щодо «любителів науки», то це, як довідуємось з інших джерел, були не хто інші, як купці, дідичі, заможна козацька старшина. «Любителів науки» спудеї приймали до свого гурту не інакше, як «за подаяніє» на славу і розвиток «премудрості научной». Ішлося про бочку пива або меду вареного; могли бути також смалений кабан, бодня сала, свіжі паляниці та інші того роду докази прихильности до науки.

Уривки з книги: Олекса Воропа. «Звичаї нашого народу. Весна»

Наш конкурс

- А татко думає, що сплю...

Маленький хитрунчик

Нагадуємо, що газета проводить конкурс на дотепні, веселі фотосвітлини малюків. Якщо ви маєте такі фото, надсилайте на адресу редакції ***(поштову: м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41/109 або електронну: fermer.gazeta@gmail.com).***

Розкажіть трішки про своїх діток та внучат. Придумайте цікавий підпис до фото.

Переможець конкурсу отримає 300 гривень, якраз для іграшок та солодощів своїй малечі. Також встановлено дві заохочувальні премії по 100 гривень – за друге та третє місця.

Найбільш вдалі фотосвітлини будуть надруковані на восьмій сторінці газети.Фотографії, надіслані поштою, таким же чином редакція вам поверне. Точно вказуйте свою адресу, прізвище, ім'я та по батькові, за бажанням – контактний телефон.

Далекі-далекі світи

Може, там жити краще?

Нова екзопланета, відкрита на околиці червоної карликової зірки на відстані 40 світлових років від нас, може претендувати на титул «кращого місця для життя поза межами Сонячної системи». Міжнародна група астрономів відкрила «суперземлю», яка обертається всередині «зони мешкання» навколо слабкої зірки LHS 1140, повідомляється на сайті Європейської південної обсерваторії (ESO). Ця планета дещо більша і набагато масивніша Землі; мабуть, вона оточена атмосферою. Крім того, вона є «транзитною», тобто при спостереженні із Землі проходить по диску материнської зірки, що сприяє дослідженням її атмосфери. «Щойно виявлена суперземля LHS 1140b знаходиться посередині «зони мешкання» слабкої червоної карликової зірки LHS 1140 в сузір'ї Кита. Червоні карлики набагато менші і холодніші за Сонце; тому, незважаючи на те, що LHS 1140b в десять разів ближча до материнської зірки, ніж Земля до Сонця, вона отримує від своєї зірки приблизно вдвічі менше світла», - сказано в релізі. Умови, які створюються на новій планеті її материнською зіркою, виглядають надзвичайно сприятливими для існування життя. Зірка LHS 1140 обертається повільніше і випускає менше високоенергетичного жорсткого випромінювання, ніж інші маломасивні зірки того ж типу. Для того, щоб на планеті могло існувати життя в тій формі, яка нам відома, на її поверхні повинна бути вода, а навколо її поверхні - атмосфера.

Рецепти для мангалу

Травневі свята покличуть на природу, тож до вашої уваги кілька рецептів для мангалу.

Сосиска в картоплі

Потрібно: картопля - 8 шт., сосиски - 8 шт., сметана (майонез) - 100 г, часник -2 зубці, зелена цибуля -1 пучок, соєвий соус - 3 ст. л., сіль, перець - за смаком.

Картоплю помити, змастити олією, натерти пропущеним через прес часником, перцем, сіллю, обсипати травами. Загорнути у фольгу та запекти у розпеченому вугіллі до м'якості (близько 20-30 хв.).

Сосиски замаринувати на півгодини у соєвому соусі. Потім посмажити на грилі.

Готову картоплю розрізати уздовж, але не дорізати до кінця, щоб дві половинки були скріплені. Змастити картоплю сметаною чи майонезом, посипати порізаною цибулею, покласти сосиску (якщо сосиски великі, розрізати їх навпіл). Подавати відразу ж.

Рибна юшка по-царськи

Потрібно: риба дрібна (карасі і т.п.) - 300 г, сьомга (голова і філейний шматочок) - 250 г, раки (середні) - 6-7 шт., картопля - 3-4 шт., цибулина, морквина, олія для смаження, зелень, помідори - 2 шт., горілка - 100 г, спеції за смаком.

Дрібну рибку не чистити, а тільки потрошити. Ретельно промити і закласти у воду (варити в 3-літровій каструлі). Дати закипіти, зняти пінку і варити хвилин 10 -15. Готовий бульйон процідити, рибку вийняти.

Цибулю і моркву нарізати півкільцями і пасерувати на олії. Додати в бульйон. Картоплю нарізати середніми кубиками і так само покласти в бульйон. Дати закипіти.

Додати голову сьомги і варити 10 хвилин. Голову витягнути, а в бульйон додати філе сьомги, ракові шийки (нечищені) і клешні. Варити хвилин 10. Додати помідор, крупно порізаний, спеції і зелень. Через 5 хв. додати горілку. Зупинити вогонь, накрити кришкою.

Шашлики «Оригінальні»

Потрібно: куряче філе -6 шт., цибуля -2 шт., олія - 100 мл, молоко - 30 мл, часник - 2-3 зубці, сіль і перець до смаку.

Приготувати маринад: цибулю подрібнити і перетерти у блендері або перемолоти, додати подрібнений часник, сіль, перець до смаку, олію і молоко.

Куряче філе промити, обсушити, порізати пластинками, нанизати на великі дерев'яні шпажки, обмастити маринадом, викласти у широку посудину. Маринувати 30-60 хв.

Обсмажити шашлички над розпеченим вугіллям, але не пересмажувати.

Печені банани

Потрібно: банани - 4 шт., ванільна цукрова пудра або мед - за смаком.

Банани в шкірці покладіть на решітку і смажте з двох сторін над вугіллям, поки шкірка у бананів не почорніє (приблизно 15 хвилин, все залежить від жару).

Банани перекладіть на тарілку, надріжте шкірку, полийте м'якоть рідким медом або посипте ванільною цукровою пудрою. Подавайте негайно.

За бажанням, можна надрізати шкірку банана, викласти шматочки шоколаду і лише тоді запікати на мангалі. Запечені банани відмінно поєднуються з вершковим морозивом.

Приїхали два куми на природу відпочити: шашлик, випивка, різні цікаві історії. Ввечері полягали спати. Прокидається серед ночі один з них і будить іншого:
- Куме, що ви зараз бачите?
- Місяць, зорі, - романтика, куме!
- Ех, дурень ви куме. Палатку в нас вкрали!!!

Ідуть троє кумів після добрячої випивки.
- Диви, - каже один, - а місяць трикутний!
- Та ні, - заперечує другий, - він квадратний!
- А ви про який місяць сперечаєтесь , - питає третій, - про правий чи про лівий?

Один сільський мужик купив круту іномарку, їде додому, хоче всіх здивувати, щоб аж ахнули. Раптом перед самим селом пробиває колесо. Зупиняється, ставить домкрат. У цей час їде його сусід на «Запорожці».
Зупиняється:
- Петро, ти що робиш?
Той злиться, сюрпризу не вийшло:
- Що, що? Бачиш - колесо знімаю.
Сусід вийшов з машини, взяв монтировку, озирнувся навколо і БАЦ! по лобовому склу - те вщент:
- А я, сусіде, магнітолку візьму.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.

Шановні читачі! У зв'язку зі святковими днями наступний номер газети вийде у четвер, 4 травня.